

HORLOGELIEFHEBBER REMY MEIJERS HOUDT VAN INGETOGEN DESIGN

Oog voor detail

Zeer zorgvuldig, zonder tijdsdruk maar met een scherp oog, heeft Remy Meijers zijn dierbare horlogecollectie samengesteld. In eerste instantie is hij ‘gewoon’ liefhebber. Maar bij het cureren van zijn horloges komen ook aspecten uit zijn werk als interieurarchitect van pas.

TEKST PAUL JEURSEN

We kunnen Remy Meijers (Utrecht, 1974) interieurarchitect noemen, maar eigenlijk doen we hem dan tekort. Hij studeerde dertig jaar geleden af aan de Hogeschool voor de Kunsten Utrecht (HKU) en staat inmiddels al bijna 25 jaar aan het roer van zijn eigen merk. Zijn eigen naam op de gevel: het was altijd al zijn wens en het gaat hem goed af, al is dat wel een understatement. Remy is overal ter wereld betrokken bij het creëren van de meest bijzondere interieurs, producten en vaak ook volledige huizen. “Ik doe hoofdzakelijk particuliere projecten, in het überhoge segment, om het zo maar even te noemen”, vertelt hij in zijn – uiteraard – zeer smaakvolle en schitterende studio in Utrecht. “Ik doe

vooral hele grofstoffelijke verbouwingen. Het komt vaak voor dat bij de projecten waar ik bij betrokken word, soms alleen de voorgevel van een pand blijft staan. Dat betekent soms dus letterlijk écht iets vanaf de grond opbouwen. Los van de architectuur houd ik mij daarnaast, wanneer gewenst, vaak ook bezig met de volledige inrichting en afwerking. Dat is echt maatwerk. Klanten vragen mij dan niet alleen om het pand te creëren en in te richten, maar ook om mee te denken over het meubilair, het servies, de gordijnen en zelfs het tafellinnen. Behoorlijk allesomvattend ja, maar erg inspirerend en geweldig om te doen.” Dat gezegd hebbende: Meijers’ creaties worden nooit volledige ‘Remy Meijers showrooms’. “Ik creëer niet elke keer hetzelfde huis, het is geen copy-paste. Maar elk project, elk huis en elk interieur draagt wel mijn signatuur.”

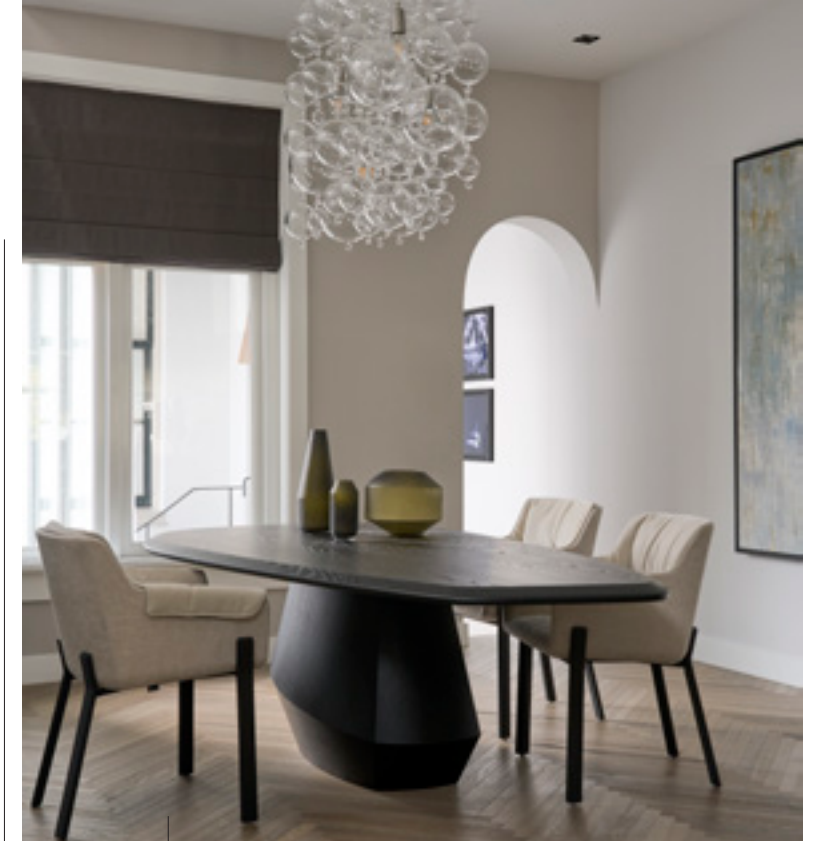
Los van de liefde voor zijn werk en andere fijne zaken des levens, zoals reizen en fine dining is Remy een onvervalste horlogeliefhebber. En een originele ook. Zijn voorkeuren zijn wars van de trends, prijzen, kleuren en/of accolades. “Een bepaalde ingetogenheid van een horloge kan ik heel erg waarderen. Maar dat kan ook een bepaald lijntje of minuscule detail zijn.” Niet zo gek natuurlijk dat een interieurarchitect gek is op esthetiek en details.

Wat was jouw eerste echte horloge-ervaring of herinnering?

“Dat begon al best een poos geleden, ik denk in de eighties. Mijn eerste horloge was waarschijnlijk een Swatch. Ja, dat vond ik echt stoere horloges en ik droeg er twee tegelijk zoals toen de trend was, haha. Maar ik heb altijd gedacht: als ik een keer iets speciaals te vieren heb of een groot succes boek, dan ga ik een horloge van IWC kopen. Dat was voor mij toen een holy grail-merk.”

Hoe kwam dat zo?

“Iemand vertelde mij een keer over dat merk. In de trant van: als je nou een keer écht wat gaafs wil, dan moet je een IWC kopen, dat past goed bij jou. Mijn interesse was gewekt en toen ben ik mij erin gaan verdiepen. Ik dacht meteen: wat die persoon zei klopt, ik vind dit inderdaad wel heel erg mooi.”

Wat sprak je het meeste aan?

“Wat ik van IWC heel mooi vind, is de mate van ingetogenheid. Ik hou niet van opzichtig. In mijn kleding niet, in auto's niet. Maar ik hou er wel van als een product heel mooi is ontworpen en als het kwalitatief hoogwaardig oogt. Naarmate ik mijzelf meer ging verdiepen in horloges, bleven sommige modellen en details hangen. Ik was weliswaar in het begin geen enorme kenner, maar had wel al door wat ik echt mooi en belangrijk vond in een horloge. De modellen van IWC spraken mij heel erg aan. Op een gegeven moment schakel je door en is het moment daar om dat eerste ‘echte’ horloge te gaan kopen. Het werd een Pilot's Watch Chronograaf, dat paste echt bij mij. De esthetiek sprak mij meteen aan. Ik had dit model al een tijdje in het vizier en toen ik hem voor het eerst om deed, wist ik ook meteen dat dit hem was.”

Je was meteen hooked aan horloges?

“Absoluut en in de loop der jaren evolueert je smaak natuurlijk ook. Ik zie echt de schoonheid in horloges en zie het als een mooi sieraad voor een man. Het duurde twee jaar voordat ik mijn volgende horloge kocht. Mijn IWC vond ik mooi en klassiek, maar ik wilde er een

iets stoerder model bij om af te wisselen. Een collega van mij droeg een Panerai en dat leek mij ook een zeer mooie aanvulling. Het werd een Panerai Luminor Marina Titanio. Toen had ik twee horloges: een klassieke en een stoere. De basis was gelegd en al snel vond ik het tijd voor een sportief model. Dat werd een IWC Aquatimer met rubberen band. Dat vond ik een erg mooi en fijn horloge. Iets meer casual, handig voor op reis en het draagt ook zeer comfortabel.”

Jij lijkt me niet iemand die achteloos iets koopt of vatbaar is voor trends?

“Zeker niet, want het blijven wel luxe uitgaves en ik ga nooit over één nacht ijs. Ik vind het ook een sport om eerst onderzoek te doen. Goed inlezen, veel zaken bezoeken en rondkijken, modellen vergelijken en mijn eigen research doen. Ik zal nooit zomaar achteloos een horloge kopen. En zeker niet een bepaald merk of model kopen omdat dit dan hip is of dat het een trend is. Ik volg altijd mijn eigen pad en koop altijd iets met een reden.”

Heb je een recent voorbeeld?

“Nou, twee jaar geleden werd ik 50. Dat leek mij bij uitstek wel een perfecte aanleiding voor een mooi cadeau en dus ben ik op zoek gegaan. Online veelal. Ik bekijk graag en vaak websites van horlogemerken en volg er een hele hoop op social media. Omdat ik voor werk ook veel reis, bezoek ik geregeld horlogeboutiques op vliegvelden en zo kom je weer tot nieuw inzichten voor zo’n bijzonder cadeau. Voor mijn 50ste verjaardag werd dat uiteindelijk een IWC Pilot’s Watch Mark XX met groene wijzerplaat. Supermooi, ingetogen, met een beetje een vintage-achtige kenmerken en looks. Helemaal geen opsmuk en een horloge dat ik meteen mooi vond. Tevens een goede en mooie aanvulling op mijn collectie. Maar ja: toen zag ik echt één of twee weken later een Piaget Polo, die vond ik toch eigenlijk ook wel schitterend...”

Remy Meijers:

“Een favoriet heb ik niet. Elk model heeft wel iets waar ik heel erg blij van word.”

Maar jouw 50ste verjaardagscadeau was al aangeschaft...

“Haha, ja zeker. Toch heb ik datzelfde jaar nog wel die Piaget Polo gekocht, haha. Want dat was wel echt meteen liefde op het eerste gezicht. Mede door die ingetogenheid, een terugkerend detail bij mij. Als je naar dit model kijkt, dan oogt het in eerste instantie zo sereen, echt ingetogen luxe. Het heeft geen gekke vormen of flitsende details. Daarom vind ik hem zó mooi, ook de vorm van de kast. Het doet mij echt wat.”

Uit hoeveel modellen bestaat jouw collectie momenteel?

“Ik heb er zes en dat vind ik een redelijk aantal. Een favoriet heb ik niet hoor. Dat is net zo iets moeilijks als kiezen tussen familieleden, dat kan ik niet. Elk model heeft wel iets waar ik heel erg blij van word. De kastvorm van die Piaget Polo bijvoorbeeld, of een lijn en een bepaalde afwerking of detail op een wijzerplaat.”

Wat staat er nog op jouw eventuele verlanglijstje?

“Een Jaeger-LeCoultre, van dat huis wil ik nog wel een keer iets kopen. Het verhaal dat erachter zit, de manier hoe zij hun ambacht uitoefenen en dit heel hoog in het vaandel hebben staan: het spreekt mij heel erg aan. Hun designs en esthetiek vind ik erg mooi. Ik heb geen Jaeger-LeCoultre-model dat ik specifiek op het oog heb, maar dat komt vanzelf wel.”

Jij bent niet iemand die voor de moeilijkste en meest bijzondere complicaties gaat, toch?

“Nee absoluut niet. Maar elk model dat ik bezit heeft wel iets. De mooie groene wijzerplaat van die IWC Mark XX valt natuurlijk meteen op, maar verder gebeurt er ‘op’ dat horloge vrij weinig. Echter, dat wát er gebeurt, is precies goed. Het is moeilijk uit te leggen. Maar ik ben geen liefhebber van een hoop knoppen, toeters en bellen en de meest bijzondere complicaties nee.”

Heb jij spijt van een bepaalde aankoop?

“Nee, dat niet. Soms kan je een horloge na verloop van tijd iets minder dragen, maar ik heb nooit spijt gehad van een aankoop. Ieders smaak verandert ook naarmate je ouder wordt, dus het is niet gek om eens wat anders te willen na een aantal jaar. Recent heb ik mijn Panerai verkocht, hier had ik toch minder plezier van en zo kon ik ruimte maken voor wat nieuws. Mijn smaak is op zich redelijk consistent in dingen die ik mooi vind. Maar ik merk wel: hoe ouder ik word, hoe subtieler het mag.”

Welke horloge of welk merk staat er nog op jouw verlanglijstje?

“Jaeger-LeCoultre zie ik dus nog wel gebeuren. En ik zou toch nog wel heel graag ooit een Patek Philippe kopen. Dit vanwege hun heritage, de tijdloosheid. Een Nautilus is natuurlijk ook wel een beetje een holy grail horloge, vind ik.” ■